

Communio

Dóminus regit me, et nihil mihi déerit: in loco páscuæ ibi me collocávit: super aquam refecti6nis educávit me. (Ps 22:1-2)

1. Dedúxit me super sémitas justítiae propter nomen suum.
2. Nam et si ambulávero in valle umbræ mortis, non timébo mala, qu6niam tu mecum es.
3. Virga tua et báculo tuus, ipsa me consoláta sunt.
4. Parásti in conspéctu meo mensam advérsus eos, qui tríbulant me.

Postcommunio

Tua nos, quaesumus, D6mine, sancta puríficent: et operati6ne sua tibi plácitos esse perficiant.

Oratio super populum

Humiliáte cápita vestra Deo.
Deus, qui sperántibus in te miseréri p6tius éligis quam irasci: da nobis digne flere mala, quæ fécimur; ut tuæ consolati6nis grátiam inveníre mereámur.

KOMUNIJA

Viešpats mane gano ir man nieko netrūksta. Žaliose pievose mane paguldo, prie ramių tvenkinių gano. (Ps 22:1-2)

1. Veda mane teisumo takais, kaip dera jo vardui.
2. Nors einu per mirties šešėlių slėnį, nebijau jokio blogio, nes tu su manimi.
3. Tavo ganytojo lazda ir vėzdas – jie mane apgins.
4. Tu padengi man stalą priešais tuos, kurie mane vargina.

POSTKOMUNIJA

Viešpatie, meldžiame, tegu Tavo šventas sakramentas mus apvalo ir jo galia tegu padaro mus Tau malonius.

MALDA UŽ ŽMONIĄ

Nulenkite savo galvas Dievui.
Viešpatie, kuris rodai daugiau gailėstingumą negu pyktį tiems, kurie Tavim viliasi: padėk mums gailėtis dėl padaryto blogio, kad būtume verti Tavo gailėstingos paguodos.

Proprium Missæ

SABBATO INFRA HEBDOMADAM IV IN QUADRAGESIMA IV GAVĖNIOS SAVAITĖS ŠEŠTADIENIS

Introitus

Sitiéntes, venite ad aquas, dicit D6minus: et qui non habétis prétium, veníte et bibite cum lætítia.

Ps. Atténdite, p6pule meus, legem meam: inclináte aurem vestram in verba oris mei. (Isa 55:1; Ps 77:1)

Collecta

Fiat, D6mine, quaesumus, per grátiam tuam fructu6sus nostræ devoti6nis afféctus: quia tunc nobis pr6derunt suscépta ieiúnia, si tuæ sint plácita pietáti.

Lectio

Léctio Isaíæ Prophétæ (Isa 49:8-15)
Hæc dicit D6minus: In témpore plácito exaudívi te, et in die salútis auxiliátus sum tui: et servávi te, et dedi te in foedus p6puli, ut suscitáres terram, et possidéres hereditátes dissipátas: ut díceres his, qui vincti sunt: Exíte: et his, qui in ténebris: Revelámini. Super vias pascéntur, et in ómnibus planis páscua e6rum. Non esúrient neque sítient, et non percútiét eos æstus et sol: quia miserátor e6rum reget eos, et ad fontes aquárum potábit eos. Et ponam omnes montes meos in viam, et sémitæ meæ exaltabúntur. Ecce, isti de longe vénient, ei ecce illi ab aquil6ne et mari,

INTROITAS

Tie, kurie trokštate, ateikite prie vandens,- sako Viešpats. Jei ir pinigų neturite, ateikite ir gerkite su džiaugsmu.
Ps. Klausykis, mano tauta, mano mokymo; klausykis ištempus ausis mano burnos žodžių. (Iz 55:1; Ps 77:1)

KOLEKTA

Viešpatie, meldžiame, padaryk, kad per tavo malonę mūsų pamaldumas būtų vaisingas. Jei Tau malonus mūsų pasninkas, tegu jis teikia mums malonę.

LEKCIJA

Skaitinys iš Pranašo Izaijo knygos (Iz 49:8-15)
Taip kalba Viešpats: „Malonės metu tave išklausau, išganymo dieną tau padėdu. Sukūriau tave, paskyriau tave sandora tautai, kad atstatytum kraštą ir išdalytum nuniokotus paveldus. Sakyk kaliniams: 'Išeikite!' ir tiems, kurie tamsybėse: 'Eikite į šviesą!' Pakelėse jie ganysis, ant plikų kalvų visur jie ras ganyklų. Nekęs nei alkio, nei troškulio, nekenks jiems nei dykumų vėjas, nei saulė, nes gailėstingasis juos veda ir nuveda prie čiurlenančių šaltinių. Padarysiu jiems kelią per visus savo kalnus, mano vieškaliai bus išlyginti. Štai! Šitie ateina iš toli, vieni iš šiaurės ir vakarų, o kiti iš

et isti de terra austráli. Laudáte, coeli, et exsúlta, terra, iubiláte, montes, laudem: quia consolátus est Dóminus pópulum suum, et páuperum suórum miserébitur. Et dixit Sion: Derelíquit me Dóminus, et Dóminus oblítus est mei. Numquid oblivísci potest múlier infántem suum, ut non misereátur filio uteri sui? et si illa oblíta fúerit, ego tamen non oblivíscar tui, dicit Dóminus omnípotens.

Graduale

Tibi, Dómine, derelíctus est pauper: pupíllo tu eris adiútor.

V. Ut quid, Dómine, recessísti longe, déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne? dum supérbit ímpius, incénditur pauper. (Ps 9:14, 1-2)

Evangelium

Sequéntia sancti Evangélij secundum Ioánnem (Ioann 8:12-20)

In illo témpore: Locútus est Iesus turbis ludæórum, dicens: Ego sum lux mundi: qui séquitur me, non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ. Dixérunt ergo ei pharisæi: Tu de te ipso testimónium pérhibes: testimónium tuum non est verum. Respóndit Iesus et dixit eis: Et si ego testimónium perhíbeo de meípso, verum est testimónium meum: quia scio, unde veni et quo vado. Vos autem nescítis, unde vénio aut quo vado. Vos secúndum carnem iudicátis: ego non iú dico quemquam: et si iú dico ego, iudícium meum verum est, quia solus non sum: sed ego et, qui misit me, Pater. Et in lege vestra scriptum est, quia duórum hóminum testimónium

Syenés šalies“. Dangūs, džiūgaukite! Iš džiaugsmo šokinék, žeme! Tegu plyšta kalnai nuo džiaugsmo giesmės! Nes Viešpats paguodė savąją tautą, pasigailėjo savo varguolių. Bet Zionas sako: „Paliko mane Viešpats, užmiršo mane Dievas“. „Ar gali moteris užmiršti savo mažylį, būti nešvelni savo įsčių sūnui? Net jeigu ji ir užmirštų, aš tavęs niekad neužmiršiu,- sako visagalis Viešpats.

GRADUALAS

Tau, Viešpatie, nelaimingasis gali save patikėti, – tu visad našlaičiui pagelbėjai.

V. Kodėl, Viešpatie, taip nuošaliai laikaisi? Kodėl slepiesi, kai kenčiu nelaimę? Juk nedorėliai yra išdidūs, o vargšai statomi ant ugnies. (Ps 9:14, 1-2)

EVANGELIJA

Šventosios Evangelijos pagal Joną tęsinys (Jn 8:12-20)

Anuo metu Jėzus kalbėjo žydų minioms: „Aš – pasaulio šviesa. Kas seka manimi, nebeaikščios tamsybėse, bet turės gyvenimo šviesą“. Fariziejai jam prikišo: „Tu pats apie save liudiji, – tavo liudijimas netikras“. Jėzus jiems atsakė: „Nors aš ir liudiju pats apie save, mano liudijimas yra tikras, nes aš žinau, iš kur esu atėjęs ir kur einu. O jūs nežinote, nei iš kur aš atėjęs, nei kur einu. Jūs teisiatė kūniškai, o aš neteisiu nė vieno. Jeigu aš ir teisčiau, mano sprendimas būtų teisingas, nes aš ne vienas, bet esu aš ir mane siuntęs Tėvas. Ir jūsų įstatyme parašyta, jog dviejų asmenų liudijimas tikras. Taigi liudiju aš pats apie save, ir apie mane liudija mane atsiuntęs Tėvas“. Jie

verum est. Ego sum, qui testimónium perhíbeo de meípso: et testimónium pérhibet de me, qui misit me, Pater. Dicébant ergo ei: Ubi est Pater tuus? Respóndit Iesus: Neque me scitis neque Patrem meum: si me sciretis, fórsitan et Patrem meum scirétis. Hæc verba locútus est Iesus in gazophyláció, docens in templo: et nemo apprehéndit eum, quia necdum vénerat hora eius.

Offertorium

Factus est Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum, et liberátor meus: et sperábo in eum. (Ps 17:3)

Secreta

Oblatió nibus nostris, quaesumus, Dómine, placáre suscéptis: et ad te nostras etiam rebélles compéllere propítius voluntátes.

Præfatio de Quadragesíma

Vere dignum est, æquum et salutare, nos tibi semper et ubique gratias agere: Domine sancte, Pater omnipotens, æterne Deus. Qui corporali jejunió vitia comprimis, mentem elevas, virtutem largiris et præmia, per Christum Dominum nostrum. Per majestatem tuam laudant Angeli, adorant Dinationes, tremunt Potestates. Coeli coelorumque virtutes ac beata Seraphim socia exultatione concelebrant. Cum quibus et nostras voces ut admitti jubeas, deprecamur, supplicii confessione dicentes: Sanctus.

paklausė: „O kurgi tavo Tėvas?“ Jėzus atsakė: „Jūs nepažįstate nei manęs, nei manojo Tėvo. Jei pažintumėte mane, pažintumėte ir mano Tėvą“. Tuos žodžius jis pasakė, mokydamas šventyklos išdinėje. Ir niekas jo nesuėmė, nes dar nebuvo atėjusi jo valanda.

OFERTORIUMAS

Viešpats yra mano uola, mano tvirtovė, mano gelbėtojas! Į Jį dedu savo viltį. (Ps 17:3)

SEKRETA

Viešpatie, meldžiame, maloningai priimk šias aukas ir maloningai nukreipk į save mūsų vis dar maištingą valią.

GAVĖNIOS PREFACIJA

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga, mums visada ir visur tau dėkoti, šventasis Viešpatie, visagali Tėve, amžinasis Dieve. Kuris kūnišku pasninku ydas sutramdai, sielą pakylėji, tvirtybę ir dovanas dosniai dalini per Kristų mūsų Viešpatį. Dėl Tavo didybės šlovina tave Angelai, garbina Viešpatystės, dreba Galybės. Dangūs ir dangų kunigaikštystės, o taip pat ir palaimintieji Serafimai bendrai džiūgaudami tave šlovina. Liepk, prašome, kad tarp jų būtų priimti ir mūsų balsai, su nuolankiu išpažinimu sakantys: Šventas.